

Director PAUL LĂZĂRESCU

Redacția și Administrația Bd. Republicii nr. 34 București, Sector 2, Tel. 15 03 39

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC creștin și democrat

ANUL XXII (Seria a IV-a nr. 48)

SÎMBĂȚĂ 31 martie 1990

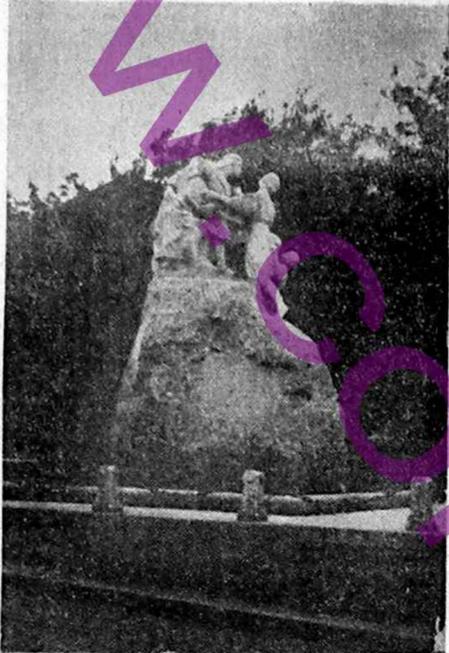
COTIDIAN DE SEARĂ

4 pagini — 1 leu

Monumente-simbol distruse de comunism

Monumentul Unirii din Iași

Una dintre frumoasele și impresionabile opere de artă ce străluceau în cetate...

pe baza principiului că no- roadele singure să-și hotărască soarta lor...

de-a pururi și totdeauna! Președintele Sfatului Țării, Ion Inculci...

SILVIU DRAGOMIR

Noi partide, vechi interese

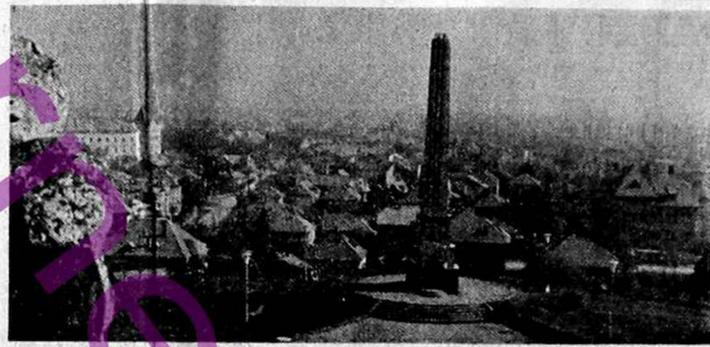
În editoria primului său număr, Faptă, săptăminal al recentului — născut în februarie — Partid democrat al mamei...

să între în rândurile acestui partid ale cărui mijloace simple, degajate și mai cu seamă altoite pe o verticală morală...

domniilor lor au fost oameni de cămașă colorată și de diagonală...

BARBU CIOCULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Monumentul Unirii din Alba Iulia

Foto: ROMPRES

Problema minorităților

Evenimentele tragice de la Tg. Mureș, ca de altfel și din alte țări, au readus în actualitate problema minorităților naționale...

I-au apărut pe Laszlo Tokes și colaborare între românii și maghiarii pe baricade...

Sistemul într-un moment delicat al raporturilor româno-maghiare și credem că pentru o soluționare obiectivă a doleanțelor...

Actuala comisie guvernamentală poate inventaria cauzele conflictului, poate contribui la restabilirea ordinii în Tg. Mureș...

Ar fi fost firesc ca să fi avut, în continuare, contacte regulate cu reprezentanții maghiarilor din România...

Ar fi fost firesc ca să fi avut, în continuare, contacte regulate cu reprezentanții maghiarilor din România...

GABRIEL TEPELEA

(Continuare în pag. a 4-a)

Pericolul provizoratului

Experiența este, în mare măsură, arhiva memoriei noastre. Capitalul nostru de valori, de proiecte și de realizări...

Acastă ultimă forță materială a mulțimilor agitate a fost acceptată oficial ca având putere de lege.

M.E.A.: Imar pare răd că nu ați fost aleasă în Parlamentul Moldovei. Esecul acesta vă descurajează sau vă îndreptățește?

Tbilisi, pentru că în de cete ori o republică încearcă să scuture jugul, apar tâncurii. Capii Uniunii Sovietice susțin de zeci de ani că sistemul sovietic e constituit după modelul american...

noarea altora. În perioada colonizării, noi am suferit și din punct de vedere spiritual. Școlile și grădinițele moldovenești au fost închise, discriminarea se făcea pe față...

M.E.A.: Cum priviți evenimentele din România? L.L.: Sistem același popor, Prutul neputând împiedica interferențele. În prima zi a Revoluției s-au alcătuit peste 30 de detașamente gata să treacă granița...

Un popor nu poate dispărea fără voia lui Dumnezeu

INTERVIU CU POETA LEONIDA LARI

numirea de „popor sovietic” este o aberație. Poporul american are o extență reală, oameni veniți dinăuntrul lumii și-au luat destine cu ei...

metodă mai subtilă: moldovenii nu mai sînt deportați, dar nu li se oferă slujbe aici și sînt obligați să plece pe șantierul din Siberia...

M.E.A.: Credenți că Moldova și România ar trebui să devină o țară independentă? L.L.: În privința unirii vă voi răspunde printr-o întrebare: ce ar face mama căreia l s-ar lua copilul sau fratele căruia l s-ar lua sora?

Frîne comuniste și... erigi parazite (II)

Pînă la generalizarea economiei de piață — în cadrul industriei fiind necesară o perioadă de tranziție — Ministerul Economiei Naționale are obligația ca la materialele primare...

repartizarea beneficiilor, neavînd aplicabilitate, mergează să fie abrogată. Nivelul impozitului pe cifra de afaceri va fi de regulă, de pînă 39 la sută

ducției solicitate de beneficiari. În acest cadru fiecare producător are libertatea de a-și adapta activitatea în funcție de cerințele consumatorilor...

ECONOMIA DE PIAȚĂ

din profitul realizat întreprinderi. În locu categoriei economice de benzi apare indicatorul profit pe reprezentă diferența în încasări și costurile aferente producției realizate...

EC. GHEORGHE MOISA

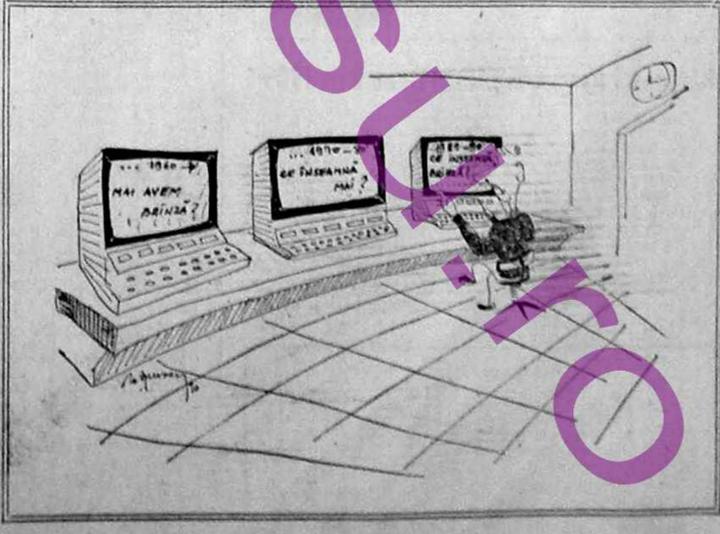
(Continuare în pag. a 4-a)

Hai să aniversăm...!

S-au gândit oare cei care au aprobat aniversarea revoluției burgheze din Ungaria (15 martie 1848), ce a însemnat această pentru românii din Transilvania?

tribuit la înfrîngerea Crăișorului și a armatei sale! În virtutea unei democrații „originale”, așa cum se vrea în România, propunem următoarele aniversări și modalități de aniversare:

CORNELIU STOIAN

Ion Miloș și drama românească

În noaptea din urmă, poetul Ion Miloș coboară marea spre Bălcani. În ariele îl însoțesc sentimentul durerii al lipsei de patrie.

Celălalt peste și înăuntrul a patru limbi, totuși, el nu se simte acasă în nici o țară. De ce? Fiindcă s-a născut din părinți români, ardeleni de cetate deportați în Banatul kirbese de către austro-ungari, s-a născut deci într-un loc pe care vitregia istoriei l-a lăsat în afara granițelor României. Apoi după licența în filozofie, luată la Belgrad, a studiat filologia la Sorbona, iar jubileea treiască l-a strămutat în Suedia. Pentru suedezii, el este român, pentru iugoslavii de asemenea: iar pentru citiva scriitori de pe-alei, hăceții de invide și răutate, și care au avut grijă să se ocupe de „cazul“ lui, Ion Miloș este suedez. (Când vin în România, sint considerat străini. Locuiesc la hotel ca orice străin, iar dacă m-am plimbat o dată pe stradă cu o româncă, militia m-a amendat cu 1.000 lei. Desi am prezentat cărți aici, nu sint recunoscut oficial și nu figuresc în nici o antologie, în nici un dicționar, nici alii. E foarte dureros pentru mine; fiindcă „Hora Unirii“ spune „Hăi să dăm mîncă cu mină / Cel cu inima română“; eu am inima română, dar nu mi se întinde nici o mină.)

să creșcă în română (a publicat la noi patru volume de poezie) și să trădească enorm. Eminescu și Blaga se bucură de introducerea lor în suedeză, alți 50 de poezii române benediciate de spațiul în antologii sau în volume de autori; doar în cele două luni scurse de la începutul acestui an, Ion Miloș a publicat în Suedia patru volume consacrate poeziei lui Mircea Demescu, Maria Ionescu, Ana Blandiana și Geo Bogza.

Activitatea lui creeatoare se bucură de mult succes în Suedia. Este autorul a 40 de volume, a numeroase studii și eseurilor, fondatorul și conducătorul revistei religioase, culturale și literare „Candela“. El a introdus în suedeză termenii „doiță“, „ador“, „omenie“. A înființat la Malmö și Göteborg cîte o parohie ortodoxă română și a asigurat acolo cîteva turnee mai multor institutii și trupe artistice din țară.

Nu a făcut politică — și pentru asta l-au suspectat unii la „Europa liberă“ l-a criticat chiar —, dar a făcut multă cultură; și pentru asta îi datorăm mai multă recunoștință. Căci Ion Miloș a fost jignit autorul cînd l-a spus că Uniunea Scriitorilor din România îl poate rămîne închisă. (Prima dată am venit în România în 1968. Eu nu am fugit de aici. Ku m-am născut în Iugoslavia, într-un sat românesc, din părinți români; sint român de la lăvoare“), și că statutul acestuia încă îi lipsește un paragraf favorabil.

care să-l indice datorită de a-și aduna toate valorile și contrbutiile românești din lume. (Eu însă sint un caz special. Din punct de vedere creator cetățenia unui scriitor este limba; româna e deci patria mea și e o nedreptate să nu fim membru activ în Uniunea Scriitorilor). Cuvintele lui sint dure, fiindcă provin dintr-o simțire a faptelor cu dezamăgirea, a cerșiciei și furtului de a nețevăla cu teama de a nețevăla Moira. (România a sîngera țară din Europa care e înconjurată în exterior tot de români. Există state românești și în Cehoslovacia, în Banatul Iugoslav, sint 50.000 de români, pe Valera Timocului peste un milion. Lipsit de soți și biserică; tot vorbește romina acasă și sint numii valahi. De Basarabia și Bucovina nu mai vorbește. Tocdată românii fac și singura națiune care nu are orgoliu național; mîndria de a fi român. Dacă ai spune unui străin că ești român cu un român te va bîjura; dacă spui însă unui român că aduce cu el, se bucură. Odată, Tito l-a propus lui să se ducă în două săptămîni să-l ducă în două săptămîni din Banatul Iugoslav, între care celebrele pîcior de naivie, iar el a răspuns că nu-l interesează deloc. Și tare mă tem că bătrîniul dement să nu fi fost singurul care gîndea astfel. Presupun că pînă lung se destinul acesta care a făcut că de cînd există România s-au ridicat la universitate doar cei care au plecat din țară. Faptul e evident înconștient de la Spătarul Milocușu pînă la Eminescu; cel care au rămas au suferit și au dispărut din prețina indiferenței și invidiei; au ajuns la casa de sebuni ca Eminescu, au fost omorîți și batjocorîți ca Iorga, proștirii ca Blaga, huliți și închiși ca Maniu, ca Vulcănescu și mulți alții“).

B. MARIAN

Marti 3 aprilie, orele 17, va avea loc sedinta T.U.N.T.-c.d. in vederea dezbaterii statutului organizatiei. Cel interesat sint rugati sa participe.

GILDA LAZAR

APEL LA UMANISM

D-na Viorica Racoviceanu (telefon 401011) a făcut greva foamei timp de 16 zile. A fost nevoită să-și interzică acțiunea deoarece suferă de inimă, dar continuă să militeze pentru ideea pe care o susține și anume schimbarea legislației privitoare la infirmități. Să se declare „abandonajii“ copiii din kangane, Spitalele pediatriche și Case de copii precocilor, dacă manșea sau tutorii legali nu vin să-i vadă timp de 6 luni, sau nu achită taxele venite.

D-na Racoviceanu așteaptă zilnic telefoane, între orele 17-02, pentru a lua în evidență familiile care doresc să își mute copilul. Scrisorile cu nume și adrese ale doritorilor vor fi prezentate la Comisia Juridică a C.P.U.N. pentru a se susține propunerea. Viorica Racoviceanu este pensionară. Cu 36 de ani în urmă a înfiat o fetiță care în prezent este ingineră. Acum a adoptat un copil de 1 an și jumătate și ar dori ajutorul remunerat al cuiva, ca să se poată ocupa de el așa cum trebuie.

mal. Masca internationalismului e o simplă mască, dar e bine să cerem, deocamdată, să fim stat independent, altfel se vor repeta evenimentele de la Tbilisi, Baku sau Dubna. Uniunea Sovietică nu va ezita să recurgă la forță. Unirea nu este dorită de toți. S-a spus o foarte abilită politică antiromânească; ni se spune că România a ocupat Moldova, că și-a bătut joc de populație, că s-au comis crime oribile... Mulți cred minciunile acestora. Unica salvare rămîne totuși unirea cu România. Toată floarea intelectualității a fost nimicită după

INSECTAR

Trecind pe lângă un grup de tineri, care discuteau în pasajul Universității, am auzit rotunduse două nume: Carotjan și Al. Piru. Discuțiile fiind purtate la diapazon scăzut, nu am reținut mare lucru. Se vorbea parca de plajă, de ceva răsunos, în câmpul pe două coloane în revista Luceafărul.

Radu G. Topoiu, în curajul săptămînat de atitudine Cuvîntul (nr. 8-9, 28 martie a.c.), „Cina a urmărit, în ultima vreme, comunitatea guvernului nostru la televiziune n-a putu avea despre situația actuală din Ardeal decât o imagine odihnoitoare. Liniștea fotografică a fost o singură dată turburată de un reportaj realizat de nici un comentariu, pentru că dialogul surdilor s-a fie dus pînă la capăt.“ „Guvernul a privit (...) și nevrozitate adevărată despre Ardeal, pentru că acum, somat de acuitatea stărilor de spirit tot mai greu de potolit, să se plîngă că a fost dezinformată. Are guvernul nostalgia informatorilor de odinioară? De ce ne cerem scuze în mod ipocrit, cînd toată lumea știe cu cită abilitate a fost ocrotit adevărul? A intrat guvernul nostru în panică și a urzuit un tac apăsat? Să-l caute. Pe noi nu ne mai pot păcăli nici măcar lacrimile unui prim-ministru“.

Semnalană etiturilor șguditorilor reportaj Tîrgu Mureș are nevoie de lîtște, de înțelegere și împăcare, semnăt de Ion Gavrița în Tineretului liber (Simbăta, 24 martie 1990).

Bucureștenii se bucură că au din nou posibilitatea să citească excelente publicații: Timpu, Convorbiri literare Opinia studentească și Dialog, ce apar în capitala Moldovenei. Absența lor temporară s-a datorat grevei ziaristilor țeseni, profund nemulțumii de modul precar în care sunt nevoiți să-și exercite meseria pusă numai și numai în slujba adevărului.

Extragem două pasaje din editorialul Convorbirilor literare (nr. 4) aparținînd bîne cunoscutului critic literar Al. Dobrescu. La urma urmelor, diversitatea părerilor reprezintă un permanent pericol. Ea strecoară în mințile oamenilor îndoiala, îi obligă să gîndească și să aleagă. Cum să tolereze nomenclatura, obisnuită să fie ascultată orbeste, liberul arbitru? Cum să se împace ea cu deliberează cînd, deceniilor răind, dreptul de a decide l-a aparținut fără condiții?... „Ministrul se plîmă, dar interviuri, participă la recepții, promit orice li se cere, însă nu rezolvă nimic“.

Vrem un vrem, suntem siliiți să fim de acord cu poetul și prozatorul Nicolae Prelpeanu, care scrie în Luceafărul (nr. 8): „Grija ca știrile care -nu ne fac cinste-, cum s-ar fi spus în vremuri apuse, să nu ajungă la noi, se păstrează intactă“.

Din gazeta Timișoara: „Duminică, 18 martie, la sediul Poliției din Timișoara a avut loc o ceremonie puțin obișnuită — de sfîntire a cadrelor și a lăcașului lor, sfîntire săvîrșită de tînărul episcop Daniel Iugojanul împereună cu o suită de preoți ortodocși.“ În continuare, Mihail Teodor Olteanu, autorul scurtului reportaj Reaprocă împărășire, precizează: „Acolo unde n-a pătruns nicînd mîreasmă unui locaune, acolo vor sta acum de veghe locaune maicii Domnelului cu Pruncul și Mîntuitorii judecator al vilor și morților“.

Azi în Timișoara, miine (poate) în toată țara... Multumită aceleiași gazete aflăm că s-a decis ca „studienții“ defunctei academii „Stefan Gheorghiu“ să fie încorporați Almel Mater Telesienșilor. Sinturul gest, „dijriat de sus“ (Nicolae Tărașcu) este o palmă dată „idealurilor și martirilor Revoluției de la Timișoara“.

După 23 august 1944, propaganda oficială vorbea de „greua moștenire lăsată de regimul burghez-moșieresc“. După 22 Decembrie 1989, aceeași propagandă oficială vorbește de „greua moștenire lăsată de regimul Ceaușescu“. Recent, un muccalut i-a spus Entomologului că după douăzeci de ani (cînd demopria prezonată de Silviu Brucan o să fie împlinită), o nouă propagandă oficială va vorbi de „greua moștenire lăsată de preirostia fecsenistă“.

Franzezii ne-o lău înainte! Prin intermediul Tineretului liber (16 martie, a.c.) suntem informați, că la Paris un bulevard, care purta numele „Stalingrad“, a primit, recent, denumirea de TIMIȘOARA, în cinștea orașului românesc în care s-a născut primul strigăt de revoltă, prevestitor al marilor schimbări sociale“. (Cristia Macsutovic).

„E timpul să nu ne mai lăsam influențați, copleșiți, minjiți, e timpul să lupăm pentru ceea ce, în primele zile ale Revoluției, au însemnat forța, speranța și unitatea noastră“ Unde credeți că a apărut superbele rînduri de fată? În Dîmineață (Vineri, 16 martie, 1990)!. Da, chiar în Dîmineață, care ignora cu bună știință tocmal aceste principii. O sîntină ipocrizie dimboviteană!

Citate culesse la întîmplare dintr-un reportaj de atmosferă cosmărescă (Valea Jiului nu crede în lacrimi, semnă de Anca Ogor in România liberă, 21 martie a.c.): „Nu se dau alocuții peste plafonul de 4450 lei.“; „Dacă cei de la Metru vor 10.000 și muncesc la cravată, noi de ce să nu?“; „Valea Jiului nu crede în telex-uri. Să vină Ion Hilescu! Să vi-nă lli-escu!“.

Culesc din Express (nr. 7, 16 martie, a.c.): „De cîteva săptămîni apare în București cotidianul Dîmineață, organ al florărescilor și rîndinciorilor. Nu știm cîrui partid aparține. Știm însă ce partid susține și mai ales cine îl finanțează din clădirea aflată în Piața Victoriei“.

ENTOMOLOG

Răspunsul Asociației „16-21 Decembrie 1989“

1. Această Asociație nu este formată în scop publicitar.
2. Din lipsă de sediu, Asociația s-a întrunit în următoarele locuri: P.N.T.-c.d., P.N.D., P.N.L., U.M.R.L., avînd sediu provizoriu, înscris la Tribunalul, pe strada Agriculturii nr. 31, sector 2, București, unde este un spațiu insuficient pentru intruniri.
3. Asociația are un statut apolitic. Rugăm opinia publică să verifice acțiunile ei din trecut, în prezent, cit și în viitor.
4. Sintem surprinși de atitudinea Asociației „21 decembrie“, care în loc să ne calmămaze ar trebui să fie trup și suflet cu noi, așa cum am fost toți pe „21“ în revoluție și să nu uite că eroii nu au murit în asociații.
5. Facem pe această cale apel la toate asociațiile să ne unim forțele în scopul comun de a înlătura comunismul și să luptăm pentru bine și adevăr.

UNIUNEA LIBERALĂ BRĂTIANU

Invităm pe toți cei care doresc să urmeze tradiția emilenă și generoasă a politicii liberale cu adînci rădăcini democratice în istoria României să participe la întrunirea pe care o organizămă DUMINICĂ 1 APRILIE 1990, orele 19, în sala Casei de Cultură „M. Eminescu“ din str. M. Eminescu nr. 89 — sector 2 (colț cu str. Tărnăbi).

„STUDENȚI ȘI MUNCITORI!“

S-a scandat pe străzi pentru o televiziune lîgeră, pentru Timișoara, împotriva comunismului — Este totuși un început timid —

Desigur, mulți se întrebă astăzi care este rotil studențului în societate. Iar această întrebare a început să se pună cu acuitate, îndeseeși după manifestările antagoniste din februarie. Mărituricează că imaginile studentilor pasnici asaltați de scandări potrivnice ale maselor muncitoare mi-au trezit mai mult decât un sentiment de tristețe învorțit din constința proprie unui student. Aceste imagini mi-au pus în față cu brutalitate o întrebare care, în fond, era menită să ne trezească la realitate: ce reprezintă azi în România studentul, care este poziția lui față de societate și care este poziția societății față de vitorul intelectualității noastre.

Răspunsul mi-a fost oferit de dl. Gabriel Liiceanu care, într-un interviu acordat revistei „22“ definește studentul într-un mod foarte realist. Lipsit, la nivel general, de

grillele vieții cotidiane, de „apartenență“ mai mult sau mai puțin forțată de eventuale consecințe impuse de factorii independenți de voința lui, studentul ajunge să devină un fin observator care nu se atîșteze nicîdecum să-și precizeze poziția în legătură cu orice eveniment din viața politică, economică, socială sau culturală a țării. Studentul acuză, revocă sau dă dreptate dintr-o pornire interioară care nu e deloc împusă sau prefabricată, ci reprezintă o emanare interioară a propriei sale personalități, ce se prescheste să conducă — miine — destinele unei țări ajunse — azi — în pragul unui mare semn de întrebare. Un semn de întrebare ce trebuie desălit cu seriozitate prin acțiunea lui în multe alte întrebări mai mici cărora, este da, datorită tuturor, să le găsim răspunsul.

Exam aproape convins că a proprietăre dintre studenți și

muncitorii se poate face astfel: la baza întorului comun — indiferent de convicșeni politice — ai proprietății țării. Cel care se află astăzi în așteptare se vor afla miine în așteptare deși, după cum copiii unora care se află azi în fața strîngutului vor avea, la rîndul lor, emoții în proșina esinților. Fieșe să fie așa și mai ales în asta trebuie să stea legătura strînsă dintre muncitori și studenți. Am auzit însă deunăzi, trecînd pe lângă un grup de tineri care vîndeau un ziar studentesc, am auzit, deci, o muncitorie exclamînd: „Ei, le arde de zăre...“ cu un accent nuanțat exact ce nu trebuie să conțină poziția nobilă clase muncitoare față de nobilitatea intelectuală. Da, studenților „le arde“, de arde „le arde“ de cultură „le arde“ de studiu, după cum pînă mai ieri „le-a arde“ de Revoluție.

Sint sigur că studentimea a devenit o forță motrice a societății, o forță exclusiv progresivă pentru care dreptul la un NU lucid cînd „ceva nu merge“ este un scop fundamental în realizarea proiectelor lor intelectuale. Urind, treptele facultății, studenții arce și trebuie să aibă încreșă în preșcivșă și pe forșură. Pentru că, după ce s-a eșuat, peste cîteva ani aceleși tînărî se vor trezi altă dată în lumea în care pînă sinte absolut necesar să-i fi cunoscut disonșele, studentul. Adică ei, vitorul intelectual.

EDUARD ȚONE

Domnii Monte-Cristo

Noaptea de 23 martie, orele unu și jumătate, la aparatele de radio, pe ulira scurte, unu — frecvența de 27 megahertz — a putut fi interceptată o convorbire particulară. Se auzia o singură voce, dar persoana care monologa transmișea niște dispoziții. În final s-a comunicat și locul unei întîlniri: Soseaua Pantelimon, în preajma blocului 41, lîngă INCERC. După circa 5 minute a apărut un ARO ce părea de culoare deschisă — bej? — cu numărul L. B-4692 care a oprit în extremitatea blocului dinspre circa de polție. Au coborît cîteva oameni cu lanterne, au ridicat cheagul și au dispărut în canal. „Lucra-

rea“ subterană a durat 35 de minute sub supravegherea, de la suprafața, a unui individ care fuma nervos. Ceea ce se știe foarte sigur e că gara de canal se află lîngă Centrala telefonică, iar după „ridicarea din adîncuri“ s-a intrerupt curentul electric pe cîteva scări. De obicei aici își desfășurau activitatea cei de la telefonate, dar de data aceasta... Mai mult, ARO-ul și-a continuat sensul de mers, apoi, la cea, un sfert de oră interval, a refăcut traseul spre INCERC. Mai ceva ca-n misterlele Parisului. Ca și cum Bucureștii n-ar avea destule... IILIE COSTACHE

Un nume care capătă notorietate politică

Am avut imensă șansă să mă număr printre pușinii, cetățeni ai acestei țări care, în noaptea de 23-24 martie, l-au ascultat și l-au urmărit pe micul ecran pe domnul Gabriel Liiceanu.

Cuvîntarea domniei sale a fost difuzată mult prea tîrziu — după ora 21 — fără unul prealabil, astfel încît, majoritatea telespectatorilor nu au putut-o urmări.

Televiziunea Română Liberă nu s-a dezmîntît nici de această dată în efortul ei de a feri ochii și urechile noastre de emisiuni care ar putea să ne tulbure liniștea și calmul, asigurate cu atîtă grijă de presedintele CPUN — și de guvernul provizoriu al țării. Căci cuvîntul eminentului filozof și om de cultură, a fost conștințat național — ca fiind sîmintă din primele zile de după Revoluție, ne-a tulburat într-adevăr. Dar ne-a

Noi partide, vechi interese

(Urmare din pag. 1)

țării cuplului Ceaușescu, fiind în două-trei rînduri pe punctul să izbucnească, dacă aceștia nu s-ar fi ferit. Deconspirat, dl. colonel Pășărin a fost mutat disciplinar, din cîte înțelegem, dl. Nisipeanu pedepșit cu cruzime prin violarea corespondenței, ascultarea telefoanelor și anchetarea pe un anumit acșun. Ceea ce, firește, nu l-a împiedicat să completeze mai departe, pînă în zilele revoluției...

Un material de fond va fi rubrica directorială „Lumea văzută de la București“, îndema de a nu trage cu ochiul la modele din afară, cîtă vreme îl avem pe al nostru original, acșă. Incitac de cele ce-ai ajuns în aus despre patria sa, „Iară de haram, iară de haram, țară de hăraț, țară de hăraț și de sicțiu“, autorul, director al publicației, deci dl. Ilie Purcaru, pune degetul pe ramă: „Țară de orfani al lumii, fiindcă tutorii s-au aflat mai totdeauna în alte părți: Traian la Roma, Stalin la Kremlin, dl. Bush la Washington“. Înțelegem îndemnarea dl-ului Purcaru la adresa lui Traian și a dl-ului George Bush, agenții al Vestului. Dar ce are dinsul cu Stalin, nu pricepem.

dem — „deși România nu a fost elberată de trupele americane“. Motiv pentru care dl. Baker ar fi trebuit să descindă, modest, de pe bicicletă! Litera b: „DL Baker i-a acordat dl-ului Iliescu o audiență de cîteva minute, deși dl. Iliescu nu era Noriega...“ de unde s-ar putea înțelege că el de al doilea hărbat de stat ar fi avut și el parte de o lafel de scurtă audiență. La lîngă e aflăm că sîmputare că dl. Baker și-a împins pînă acolo voluntarismul încît s-a întîrziat în București „ca să se poată vedea ce fac opozițiile dl-ului Iliescu și F.S.N.ului, ba chiar și cu liderii ai studenților comștatari“. Pentru întocmit arsenal dl-ului Baker care sîmputare cu dl. Ceaușescu și cu Polonezii, Cehoslovacia, Germania și Democracia ș.a.

In fine și cultura, chiar pe cînd dl. Baker se afla în București, ca să ne înțeleagă alfabetul democratizării în promisiune americană. „DL Bush și-a îngăduit să se veseze cu dl. Garbarlav la telefon, deși cel dîl moștenitor al ofișului Traian de la Yalta ar fi putut să amine, dat fiind dramaticul momentului, „le dînd, scie dl. Ilie Purcaru, dl. Iliescu, omul Bucureștilor, era victima“. Sî lăta-ne în miezul chestiunii, ea în anova populară în care sînt înșelac, urîndu-se pe eșun, de la București, în demșitor, ajunge la conșcință că de acșă, ma se vede.

Chestiuni de fond, chestiuni de princip: la conf-

In articolul mai pe larg comentat al directorului publicației o frază ne-a lăbit în mod dureros: „Revoluția nu ne-a fost darulă de nișini, am făcut-o noi“. Adică, români. Dl. Ilie Purcaru este român, deși a participat la revoluție, care îl şturina. Chiar așa s-a fie? Pînă una alta, dișul trebuie să ne reșchă. În situația de incertitudine de mai înainte, cînd lășcușă în București și cu o înținare, taturor și Stălin, cum lău valah, și Faptul că sîmputare, dar moștenita răimă — și mai s-a scadă unele interese.

ATEI BOILA preot ALEXANDRU PARCAS, canonic sihatile VERUICA MAIER, dlle specializat DAN BOILA, medle CA BODIA, B. pensiușară

La 100 de zile de la Revolutie

In sedinta C.P.U.N.: „CINE ESTE CONTRA?“

Un an de la revolutie... Din punct de vedere al... Din punct de vedere al... Din punct de vedere al...

De ce este... De ce este... De ce este... De ce este... De ce este...

De ce este... De ce este... De ce este... De ce este... De ce este...

De ce este... De ce este... De ce este... De ce este... De ce este...

De ce este... De ce este... De ce este... De ce este... De ce este...

Un imperativ al momentului - schimbarea imaginii Romaniei in lume

Un imperativ al momentului... Schimbarea imaginii Romaniei in lume... Este o datorie umanista...

Un imperativ al momentului... Schimbarea imaginii Romaniei in lume... Este o datorie umanista...

Pericolul provizoratului

Pericolul provizoratului... In loc sa se declare... De ce este... De ce este...

Sincere multumiri TVRL!

Sincere multumiri TVRL!... Emisiunea de stringenta... Din modesta experienta...

Problema minoritatilor

Problema minoritatilor... Problema minoritatilor... Problema minoritatilor... Problema minoritatilor...

Frane comuniste si... verigi parazite (II)

Frane comuniste si... verigi parazite (II)... derii, in care seop actualele... Legea 12/1989 privind...

Frane comuniste si... verigi parazite (II)

Frane comuniste si... verigi parazite (II)... derii, in care seop actualele... Legea 12/1989 privind...